

Torsten Ryman

Född: 1951

Vid 17 års ålder började Torsten träna judo för Robert von Sandor på Lidingö. Judoträningarna hölls på Lidingö brandstation. Men efter ett tag introducerades han till kendo och även där var Robert tränare men lokalen var Ljungbackens skola i Käppala, Lidingö. Här fick han bland annat Roland Laurent som träningskamrat som pendlade hit från Järfälla. Han minns att han tilldelades rollen som materialförvaltare i klubben.

På tidigt 70-tal tränade man ofta runt på olika lokaler som Johannesskolan och Sveriges Radios gymnastiksal. Som mest tränade Torsten 3–4 gånger i veckan. Eftersom de flesta i Stockholm gjorde likadant bildades ett väl sammanhållet gäng av kendokas som hängde tillsammans.

Torsten Ryman t h avvaktar angrepp.

Figur 1 – EM74 i England - Budo-Sport nr 2 1974

Han första japansk tränare var Saito-sensei och han minns speciellt ett uttalande från honom: "om du ser en öppning hos motståndaren är det för sent".

Han tror att hans första tävling var när han fick följa med i laget som åkte till på Berlin för en landskamp i oktober 1973. Med på resan var också träningskompisen Roland Laurent. Tyskarna vann dock med 4-1, bara tvåsvärdsfäktaren Roland Eriksson vann sin match.

Tävlingen gav blodad tand och Torsten blev året efter uttagen att delta i den individuella delen av europamästerskapen i England. Trots bristen på tävlingserfarenhet gick det bra till en början för Torsten som vann ett par matcher. Men sen tog det stopp. Lagkamraterna varnade honom för att den engelsman han nu skulle få möta var mycket bra. Och mycket riktigt Dave Todd vann över Torsten och tog sen hem hela mästerskapet.

Figur 2 - Den svenska EM-delegationen 1974 - fr v Robert von Sandor, Torsten Ryman, Roland Eriksson, Kurihara-sensei, Lars Kumlin, Roland Laurent, Douglas von Sandor, Matsunaga-sensei, Anders Markie (Leif Hurtig saknas på bilden). (AM088)

Stockholms Studenters IF blev Torsten hemmaklubb under slutet av 70-talet och framåt. När Johan Appelberg kastade in handsken och slutade som tränare var det Torsten som tog över ansvaret för kendo-sektionen. Han tycker att det kanske var lite väl tidigt att plötsligt att stå där som klubbtränare. Han upplevde att det var svårt att var innovativ men med hjälp av sin syster, utbildad gymnastiklärare, fick han dock tillstånd ett mycket bättre batteri av uppvärmningsövningar än den gamla japanska skolans.

Men mot slutet av 80-talet tog jobb och familj för mycket av hans tid och Torsten slutade med kendon. Dock hade tiden med kendo fördjupat hans intresse av japansk kultur. Redan 1984 tog han upp bonsaier som hobby och han är numera ordförande för Svenska Bonsai Sällskapet. I den rollen har han varit japanska ambassaden behjälplig vid många evenemang och han har som tack för sina insatser för att uppmärksamma japansk kultur i Sverige fått en utmärkelse av det Japanska Utrikesministeriet.

Figur 3 - SSIF:s segrande lag vid SM79; fr v stående Leif Hurtig, Johan Appelberg, Torsten Ryman, Kazou Yamazaki; Sittande fr v Roland Laurent, Douglas Sandor, Roland Andersson (HGL)

Sin utrustning har han skänkt till FSKA.

Sitt bästa kendoögonblick är den individuella tävlingen vid EM74.

Sitt sämsta satt långt inne men var nog den period när han kastades in som tränare utan att han kände sig tillräckligt förberedd och kunnig.

Sveriges bästa manliga kendoka är för honom Johan Appelberg, Leif Hurtig och Roland Laurent.

Sveriges bästa kvinnliga kendoka är Annika Wiren.

Bästa japanska tränare är Kurihara-sensei.

Nedtecknat av Hans Lundberg i september 2021.